

ELS SEUS LLAVIS

Somiava. Somiava despert. Només em venien al cap la imatge dels seus llavis i el desig de prendre'ls furtivament.

Somiava adormit en la nit, imaginant els seus llavis freqüent a freqüent amb els meus.

Somiava de dia, mirant absent per la finestra del bus, veure-la passar caminant per la ciutat.

Somiava al matí, davant del mar, amb els seus cabells daurats onejats pel vent serení.

Somiava al migdia, a la terrassa, amb el seu rostre angelical il·luminat per l'astre solar.

Somiava a la tarda en la frescor del jardí, durant la becaina robada, amb la seva dolça veu acaramel·lada.

Somiava al vespre en la penombra del saló, rellegint el mateix full una i altra vegada, sense poder concentrar-me en res més que la seva mirada.

Ens somiava surfeiant les teulades de la fortalesa perenne al pas del temps, immortalitzada.

Ens somiava refugiats a la cova amagada en la serra esglaonada.

Ens somiava esquivant la cascada contínua que separa el passat secret de l'ara.

Ens somiava xerrant dins la cabana donant escalfor al nostre present amable.

Ens somiava mirant l'horitzó, dalt de tot del gratacel, intentant endevinar el nostre futur sincer.

Ens somiava rient, mentre ens fèiem una foto sota la Torre Eiffel, rodejats de turistes estressats.

Ens somiava passejant pels carrers encisadors, decorats amb la flor de lis, de la Toscana.´

Ens somiava abraçant-nos amb el fado melancòlic d'un cafè del Chiado.

Ens somiava descansant, amb el teu cap reclinat sobre la meva espatlla, en un banc del Central Park.

Ens somiava a Sitges, a la platja, asseguts a les roques i banyant-nos de matinada.

Somiava amb els teus llavis estimant-se amb els meus. Somiava despert. Somiava.

Carin Gardel

Modalitat Santiago Rusiñol